

TRADING CONCEPT ตอน ซื้อได้...ขายเป็น...?

สวัสดีครับท่านนักลงทุน กลับมาพบกันอีกครั้ง พุดไปกินหัวลูก ฉบับที่แล้วคุยเรื่องหุ้นตก ผ่านมาสัปดาห์เดียวตลาดลงมาถึงเกือบ 3% หากใครยังไม่ได้อัปเดต LTF ก็ดีใจด้วย ได้เวลาเก็บของถูกแล้ว (ซื้อตรงนี้ได้ต้นทุนต่ำสุดๆ จะแพ้ก็แค่คนซื้อเดือนมกราคมเท่านั้น)

ใครที่ซื้อมาก่อน แต่ได้ short future ตามที่คุยกันในตอนที่แล้ว...ก็สบายตัวเช่นกัน เพราะไม่เสียหายหรือต้องกังวลกับหุ้นที่ตก

ส่วนฉบับนี้เรากลับมาคุยเรื่องหุ้นเพียวๆ แบบไม่เจียวไม่มีน้ำกินบ้างครับ

คำถามมือใหม่...ซื้ออะไรดี...?

ช่วงที่จารย์ตีปอกตี ตัวไม่เป็นเกลียวหัวไม่เป็นน็อต ชอบนึกสนุก แอบไปนั่งฟังสัมภาษณ์อยู่เสมอๆ ทั้งงานของตลาดฯ หรือที่ต่างๆ

ใครก็ชอบว่าจารย์ตีเป็นคนไม่ค่อยเต็ม...ก็ทำอะไรจริง เพราะไปฟังก็ไร ได้ความรู้ใหม่ๆ เติมใส่หัวกลับบ้านมาด้วยทุกที

แต่ที่น่าแปลกใจคือ ตลาดฯ ไม่เคยขาดนักลงทุนหน้าใหม่...ถามว่าใครไม่เคยลงทุนที่ไร ยกมือกันครึ่งค่อนห้องทุกที

ว่าแต่...ท่านคิดว่าหน้าเก่าหายไปไหนกันครับ...^_^ มีพฤติกรรมยอดฮิต เห็นได้ตลอดทุกๆ สัปดาห์ ที่นักลงทุนหน้าใหม่ และหน้าเก่าที่ชอบปลอมตัวเป็นหน้าใหม่ ชอบทำกัน ก็คือ

ในช่วงท้ายๆ ที่ผู้ร่วมรายการ หรือนักวิเคราะห์ เริ่มพูดถึง sector ที่กำลังมาแรงและกำลังตบท้ายด้วยหุ้นที่น่าสนใจ...!!!

...ทุกคนแปลงร่างเป็นเด็กเรียนกันที ...หยาบกระด้างปากกาปากกันให้ควัก...

เลยกลายเป็นธรรมเนียมของคนจัดสัมมนาว่า...ต้องให้หุ้นในช่วงสุดท้ายนี่เป็นกฎเหล็กครับ ใครกล้าแหกกฎ รับรองห้องเงียบเป็นป่าช้าแน่

ครั้งหนึ่ง เจอพี่สมบัตินั่งข้างๆผม ระหว่างจดถามคุยว่า...หุ้นเด็ดที่ได้กลับบ้าน...จริง ซื้อตามแล้ว ขายได้กำไรทุกตัว...!!!

มารู้ทีหลังว่า ที่ถามทำไมไรทุกตัว...เพราะตัวไหนที่แดง...แกก็ออกดีไม่ขายไม่ขาดทุน ทุกวันนี้เลยมีหุ้นแดงในพอร์ตหลายร้อยตัว

สรุปไม่รู้ว่าจะหุ้นเด็ดที่ได้...เด็ดดวง...หรือเด็ดชีพ

คำถามมือเก่า...ขายเมื่อไหร่ดี...?

ไม่ได้ว่าหุ้นเด่นในงานสัมมนาไม่ดีนะครับ แต่เพราะไม่เห็นสัมมนาไหนเรียกนักลงทุนกลุ่มเดิมมาบอกให้ขาย...ตอนหุ้นเด่นเริ่มจะดับ

ไม่รู้จังหวะขาย ถึงซื้อพร้อมกัน ก็ได้เสียไม่เหมือนกัน มือเก่าจึงรู้ว่า จริงๆ แล้วคำถามที่สำคัญกว่าซื้อเมื่อไหร่ คือ...ขายเมื่อไหร่

ตัดกังวล ถ้าเราได้เขียนเป็นเพื่อน หรือเฝ้าตามเพจเขียนคอยตาม follow live สดทุกวัน ออกจากงานนอนเฝ้าเขียน (ที่เก่งจริงๆ) ไปเลย เขียนบอกซื้อ/ขายเมื่อไหร่ ไม่พลาดแน่นอน ...ท่านว่า ทำถึงขนาดนี้แล้ว ถึงเวลารวยได้หรือยัง ???

คำถามมืออาชีพ...?

จากผลการวิจัยในต่างประเทศ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการเก็งกำไรหรือลงทุนในตลาดหุ้นมี 3 ประการ คือ

1. จังหวะเข้าซื้อ
2. จังหวะขาย
3. จำนวนที่ซื้อขาย

แปลกที่ไม่เห็นมีสัมมนาไหนพูดถึงข้อ 3 ปลอ่ยให้เราคิดเอง บางท่านเลยคิดว่า...ก็ซื้อเท่าเงินที่มีไป

บางคนเลยคิดว่า...ไม่รู้แม่นหรือเปล่า ขอซื้อตามนิดหน่อยก่อน บางคนเลยคิดว่า...ไม่อยากจะเสียเวลารวย อัฒมาจันให้รู้เรื่องไปเลย

บางคนไม่คิด...เลยว่า...จะซื้อเท่าไรก็ซื้อไป ได้มากน้อยขึ้นกับเรื่องตลาดอยู่ที่

สิ่งที่ชี้ชะตาการลงทุนที่สุด เรียงจากล่างขึ้นบน แต่นักลงทุน ดันให้ความสำคัญจากบนลงล่าง ...เออจริง

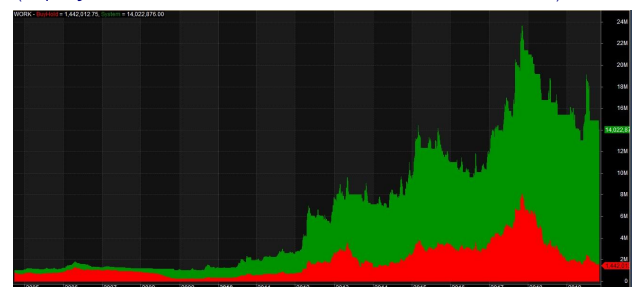
ใช้จำนวนผิด ชีวิตดับ...?

เวอร์ไปไหม อย่าเพิ่งเชื่อจารย์ตี ลองดูด้วยตาตัวเอง ตัวอย่างแรก หุ้น WORK เข้าตลาด เมื่อเดือน 9 ปี 04

- ถ้าซื้อที่ราคาเปิดวันแรก แล้วนอนมาตื่นวันนี้ จะมีกำไรจากราคาเฉลี่ย 2.46% ต่อปี (Equity Curve เป็นเส้นสีแดง)

- เทียบกับ model ง่ายๆ ใช้เส้น SMA 25 วันเส้นเดียวพอ ซื้อ/ขาย เมื่อราคาตัดเส้นค่าเฉลี่ย 25 วัน โดยซื้อ/ขายที่ราคาเปิดของ

วันทำการถัดจากวันเกิดสัญญาณ ได้ CAGR 19% (Equity Curve ที่หักค่าธรรมเนียมซื้อขายแล้วเป็นเส้นสีเขียว)

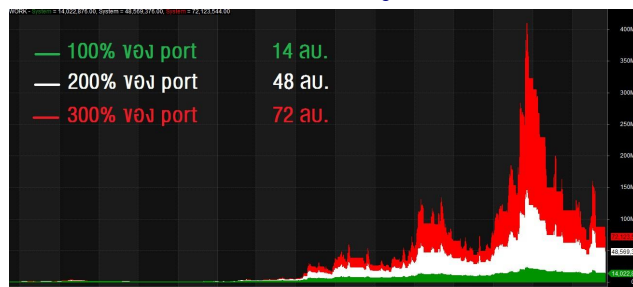

สรุป เริ่มต้น 1 ล้านบาท ผ่านไป 15 ปี

ซื้อแล้วถือ...เงินกลายเป็น 1.4 ล้านบาท

Model SMA25...เงินกลายเป็น 14 ล้านบาท (ต่างกัน10 เท่า)

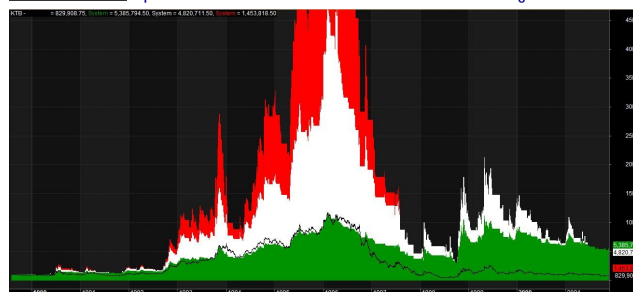
เมื่อจังหวะซื้อขายแน่นอนแล้ว คราวนี้มาดูเรื่องจำนวนที่ซื้อ
สมมติ นักลงทุน 3 คน ใช้วิธีนี้ซื้อ/ขายพร้อมกันราคาเดียวกันทุกครั้ง
คนแรกใช้เงิน 100% คน 2 และ 3 ใช้ margin ซื้อ 2 เท่า และ 3 เท่า

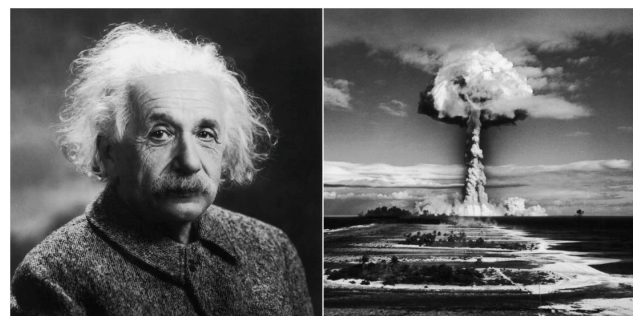
จากต้นหนึ่งล้าน ปลายทางต่างกันมากครับ (จอไม่ใส่กรณี
 ซื้อแล้วถือให้รกจ) คนที่ใช้เงินแบบมาร์จิน 2 และ 3 เท่า ใช่ว่าจะได้กำไร
 มากกว่าใช้เงินตัวเอง 2 หรือ 3 เท่าเหมือนที่เสียที่ไหน พอร์ตเคยทะลุ
 ถึงหลัก 100 ล้านบาท จนกระทั่งการใช้เงินตัวเอง ไม่เคยเห็นพอร์ตโตถึง
 25 ล้านบาทเลย...**แบบนี้ใครอยากรวย...ก็แค่ซื้อให้เยอะๆ เข้าไว้**
 โลกนี้ไม่ง่ายแบบนั้นครับ ลองไปดูอีกสักตัวอย่าง

ซื้อมาก ยอมเสี่ยงมาก = รวยมาก ?

ตัวอย่างสอง หุ่น **KTB** เข้าตลาด เมื่อเดือน 8 ปี 89 ลงดูหลัก 12 ปี

คำคมเซียนหุ้น

อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ (Albert Einstein)

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยข้อมูลเท่าที่ปรากฏและเชื่อว่าเป็นที่น่าเชื่อถือได้แต่ไม่ถือเป็นภาระยืนยันความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลนั้นๆ โดยบริษัทหลักทรัพย์ ยูเอบี เคีย (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน), ผู้จัดทำขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงความเห็นหรือประมาณการในสิ่งที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ โดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า รายงานฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจของนักลงทุน โดยไม่ได้เป็นการชี้นำหรือชักชวนให้นักลงทุนทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ หรือตราสารทางการเงินใดๆ ที่ปรากฏในรายงาน

เส้นสีดำคือซื้อแล้วถือ ที่เหลือเป็น Model SMA25 ใช้สีตามเดิม
 กลายเป็น**ลงแล้วเงินที่มี กลับมีมูลค่าพอร์ตตอนท้ายสูงที่สุด**
 เอาใจใส่ละทีนี้...ทั้งหมดนี้เป็นผลจากเรื่องทบทวน คำนวณข้างล่างใหม่
---ใครที่เล่น Block Trade หรือ Future อ่านตรงนี้ดีๆ นะครับ ---

ขาดทุน	กำไรเพื่อคืนทุน
4.00%	4.17%
20%	25%
25%	33%
40%	67%
50%	100%

สมมติให้การถือหุ้นรอบนี้**ขาดทุน 20%**

- เงิน 100 ขาดทุน 20 เหลือ 80

หากครั้งต่อมา**กำไรได้ 25%**

- เงิน 80 กำไร 20 จึงกลับเป็น 100

เท่ากับทุนเดิม

คราวนี้ลองดูถ้าเรา**ซื้อด้วย margin 200%**

- เงิน 100 **ซื้อหุ้นได้ 200 ขาดทุน 20%** เท่ากับขาดทุน 40 บาท

- เงินเหลือ 60 **ซื้อหุ้นได้ 120 กำไร 25%** เท่ากับกำไร 30 บาท เป็น 90

อ้าวนาย margin โทงป่าว...กำไรเรายังไม่คืนทุนที่ 100 เลย

เหตุเพราะครั้งแรกเหมือนขาดทุน 40% (40 จากเงินเรา 100) จึงต้อง
 ใช้กำไร 67% เพื่อคืนทุน (กำไรที่ได้ 25% * 2 = 50% เลยไม่พอ)

ชีวิตจะเป็นไง...ถ้า Block Trade/Future มีอัตราขาด 10 เท่า...!!!

ก็ศพไม่สวยสิครับลองคิดดู จากตารางด้านบน

ซื้อหุ้นปกติ หากขาดทุน 4% อีกครั้งขอแค่กำไร 4.17% ก็คืนทุน

ซื้อ Block Trade กลับต้องการกำไรถึง 6.7% เลยทีเดียว (เสีย 40%)

ผลการลงทุน...จึงชี้ขาดกับการจัดสรรจำนวนเงินจริง ๆ

leverage ไม่ใช่เรื่องไม่ดี ใช้ได้ แต่หากยังไม่มั่นใจเรื่องนี้ อาจ
 เริ่มด้วยการกั้นเงินประกันส่วนเกินเหลือไว้สักหน่อย ให้มั่นใจว่า จะ
 สามารถเปิดสัญญาอีกครั้งด้วยจำนวนเท่าเดิมได้ (เพื่อตัดผลเรื่องก
 ้นออกไป) เมื่อพอร์ตโตถึงเป้าจึงค่อยยับยั้งจำนวนสัญญา...**จารย์ดี**

“ผลตอบแทนทบต้น คือ

สิ่งมหัศจรรย์อันดับแปดของโลก

ผู้ใดเข้าถึง...ย่อมได้ประโยชน์

ผู้ไม่เข้าใจ...ต้องจ่ายด้วยราคาแพง”

“Compound interest is the 8th wonder of the world.

He who understands it, earns it

...He who doesn't...pays it.”